

mace har ladet hende vide, at hun maa betragte den Ting at passe ham som sit Livs Hovedopgave og egentlige Bestemmelse, for hvilken Gud en Gang vil kræve hende til Regnskab paa Dommens Dag, føler hun det, som var der betroet hende en Slags helligt Kald, naar hun gaar henede og sysler med hans Ejendele. Allerlængst dvæler hun inde i det lille Sovekammer, mens hun pusler med hans Seng, sætter Tøflerne bekvemt tilrette saaledes, at Taaspidserne vender indefter, og lægger Svovlstikkerne paa den Side af Lysepladen, der er Sengen nærmest. Idet hun tilsidst tager Hovedpuden mellem sine Hænder for at rette paa Fylden, trykker hun den uvilkaarlig et Øjeblik til sit Hjærte, mens hun med et drømmende Udtryk lukker Øjnene.

Oppe i »Salen« er imidlertid de Gamle bleven mere og mere overstadige. Bolteslager Fuss har faaet sin Guitar frem, og trods Konernes Indsigelser giver han og den unge Hr. Sidenius sig i Forening til at kvæde den berygtede Nyboders-Vise: »En gammel Kælling ved Gammelstrand«. Mændene jubler; endog inde i den 84-aarige Ober-tømmermand klukker det som i en Flaske, mens han skiftevis hæver og sænker sine buskede Bryn. Men da Bolteslageren derefter paa Opfordring begynder at fortælle sine Fruentimmerhistorier, rejser Konerne sig krænkede og fortrækker ind i Gaardværelset, hvor nu Kaffen bliver anrettet med Kandissukker og Solbærlikør.